

Ansamblul arhitectural „Hanul Puțureanu”

str. Matei Basarab nr. 9, Craiova, județ Dolj
Centrul Vechi

Preț:	Preț disponibil la cerere
TVA:	19%
Suprafață teren:	1,926 m ²
Suprafață construită:	1,994 m ²
Suprafață utilă:	1,500 m ²
Amprentă la sol:	696 m ²
Etaje:	S+P+M
Camere:	92
An:	mijlocul sec. XIX, extindere 1887
Cod LMI:	DJ-II-m-B-08064
Clasificare:	Monument istoric reprezentativ pentru patrimoniul cultural local, clasă B.
Funcțiune:	HoReCa, Turistic, Cultural
Lifestyle	Istorice
ID Proprietate:	DJ01AHE-B

<https://www.sothebysrealty.ro/property/ansamblul-arhitectural-hanul-putureanu>

Ansamblul arhitectural „Hanul Puțureanu”

Istoria Hanului Puțureanu, monument de seamă al Băniei, începe oficial în a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Poveștile despre acesta sunt consemnate însă mult mai devreme, încă din secolul al XVIII-lea. Una dintre întâmplările petrecute chiar pe aceste locuri avea să schimbe decisiv întreaga istorie a Olteniei. În ajunul Crăciunului din 1733, un soldat imperial din armata de ocupație austro-ungară agresează două localnice. Este scânteia care aprinde butoiul de pulbere al revoltei populare. Populația Craiovei ia cu asalt garnizoana din oraș și faptul divers petrecut în stabilimentul care mai târziu va deveni Hanul Puțureanu intră în cronici. Aproape întregul contingent de peste 300 de soldați încartiruiți în Craiova este masacrat de oamenii revoltați. Încercările de pacificare ale regiunii durează încă doi ani, însă în 1735 austriecii încep retragerea din Oltenia.

Debutul sângeros al Hanului în paginile de istorie este repede trecut în uitare. Odată cu sporirea importanței comerciale a Craiovei, breasla negustorilor crește în însemnătate și avuție. Este contextul în care Niță D. Puțureanu(1854-1910) apare în documentele oficiale drept proprietar al hanului care de acum îi va purta numele. Născut într-o familie de țărani din satul doljean Puțuri, acesta cunoaște o rapidă ascensiune socială. Afacerile cu alcool și tutun, acordarea de împrumuturi, dar și chiriile proprietăților pe care le cumpără de-a lungul timpului, îl propulsează în rândul marii burghezii craiovene. La moartea sa, moștenitorii vor împărți o avere însemnată, evaluată la 330.000 de lei, aproximativ 2 milioane de dolari în moneda actuală, cam tot atât cât moștenea I.L. Caragiale de la faimoasa mătușă Momuloaia.

Ocupat succesiv de armata germană și de armata sovietică, Hanul Puțureanu rămâne însă în proprietatea familiei Puțureanu până la naționalizarea imobilului din 1950. În bună măsură ansamblul arhitectural de secol XIX rămâne neschimbat, iar cea mai precisă descriere a acestuia este făcută chiar de Mihail Puțureanu, fiul negustorului craiovean: “Clădirea acestui imobil a început cu partea de jos, clădind întâi prăvălia, magazia și o mică bucătărie pentru gătitul bucatelor necesare pasagerilor(...) Mai târziu tata a clădit pe partea dreaptă cum intri pe gang opt camere, dintre care o parte a fost ocupată de familia lui, iar restul au fost închiriate. Aceste camere au fost clădite cu geamlâc, iar deasupra lor era podul. După câțva timp, în partea stângă cum intri pe gang, tata a clădit o prăvălie mare, ocupată de o cafenea cu biliard.”

Lucrările de extindere nu s-au oprit însă până în 1907. Este anul în care în grădina hanului apare o popicărie, iar numărul camerelor destinate închirierii trece de 90. De altfel, amplasamentul central și vadul bun al zonei a făcut ca investiția să fie permanent una foarte profitabilă. Neglijată însă de-a lungul timpului, clădirea are acum nevoie de mâna harnică a unui întreprinzător hotărât să îi redea strălucirea de odinioară. Nu lipsit de însemnătate este și faptul că în apropierea edificiului se află alte monumente și obiective turistice importante pentru cel mai mare oraș al Olteniei precum: Catedrala Sfântul Dumitru, Casa Băniei, fosta Școala Centrală de Fete, Biserica Madona Dudu sau Hanul Hurezi.

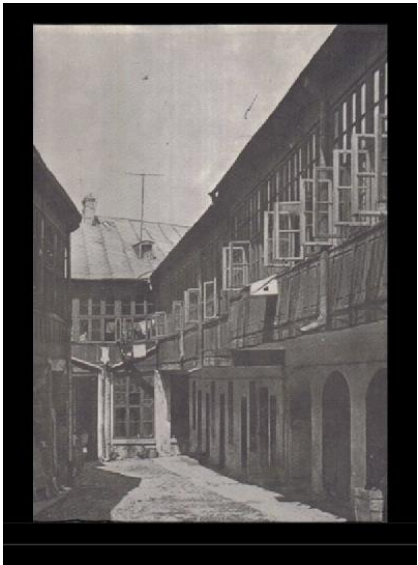
Surse: „Craiova-orașul celor o mie de milionari (Istoria Craiovei între 1800-2000)”, Paul Rezeanu, 2017
Craiova Veche, album foto istoric, Paul Avram, Infarom

Galerie foto

Nița Puteureanu, cca. 1900